

bunals Tutelars que per ara no han estat encara aprovades. Recordem alguns esforços portats a cap, en aquest sentit, per dues eminents personalitats catalanes (1); el gran jurisconsult senyor Anguera de Sojo i el catedràtic de dret penal, doctor Cuello Calon, digníssim president que fou del Tribunal de aBrcelona, on portà a cap una actuació tan intensa i encertada que no podem pas oblidar-la els qui amb ell convisquérem.

Sospito, però, que el projectat per dit senyors, ni tan sols arribà a publicar-se pels etzars de la política.

Malgrat tot, hem d'afegir que també en aquest segon aspecte de la missió confiada als Tribunals Tutelars, la legislació espanyola millorà moltíssim, immensament, en ésser aprovat el primer projecte de llei dels Tribunals, cosa que succi l'any 1918, essent-ne autor el gran amant dels infants Aveli Montero-Ríos i Villegas, d'inoblidable record.

En aquest projecte, és a dir, en aquesta llei, els Tribunals reberen el nom de «Tribunals de Nens», nom que, en realitat, no expressava bé el seu objectiu. Per això l'any 1925 canvià el seu nom (si no ens equivoquem, a proposta d'una eminent personalitat, el senyor Gabriel M.ª de Ibarra, president del Tribunal de Bilbao), pel de Tribunal Tutelar de menors que explica millor el seu objectiu. *Tribunal* en quant pot castigar als pares i tutors; *tutelar* en quant protegeix als nens mal dits delinqüents o als mancats de protecció moral; i «*de menors*» en quant la seva actuació, no es limita sols als *nens*, els *infants*, car pot exercir-la fins als setze anys d'edat i àdhuc fins molt més tard si el noi ha ingressat al Tribunal abans d'aquesta esmentada edat.

Amb el dit fins ara, vegent les tant diferents condicions en què es trobava i es troba el menor en perill de corrupció i el delinqüent, hom es pot fer bé càrrec de l'immens benefici que els Tribunals Tutelars han reportat, no sols als menors, sinó a la Socie-

(1) Agraïm al Secretari del Tribunal Tutelar de Barcelona, l'haver-nos facilitat aquesta i altres dades.